

Krybdyr - FAKTAARK

Hugormen kan kendes på zigzag-mønstret ned langs ryggen. I Mols Bjerge findes dog også helt sorte, ensfarvede typer. Hovedet er tydeligt i forhold til resten af kroppen. Selv små, nye hugorme er giftige.

Ligger ofte fremme og varmer op i solen og søger levesteder med bar overflade, men med lave buske og planter, hvor de hurtigt kan gemme sig eller søge skygge.

Hugormen føder levende unger. Æggene bliver i hunnens krop, indtil de klækkes. Den tynde æghinde brister under fødslen.

Snogen er Danmarks længste slange. Hunnen er størst og kan blive op til 140 cm. Kendes let på den sorte farve og de hvide til gullige pletter i nakken. Snogen kan bide i forsvar, men er ikke giftig.

Fugtige og moselignende områder er typiske levesteder, men snogen træffes også på tørre steder. De voksne lever af fx frøer og tudser, mens ungerne tager mindre dyr som haletudser, orme, snegle og insekter.

I april/maj kan man være heldig at støde på snoge, der parrer sig.

Stålormen er slet ikke en slange, men er i familie med firben. Den kan smide halen som forsvar. Desuden har den øjenlåg, der kan blinke. Den er stålgrå til brunlig/bronzefarvet.

Stålorrm har langsomme og stive bevægelser og er let at komme tæt på. De ligger ofte under sten eller blade, men du kan også møde den på jorden.

Den trives godt i fx et skovbryn eller lignende sted med tæt beplantning. Stålorrm jager om natten og lever af fx snegle, orme, tusindben, edderkopper og insekter.

Almindeligt firben (skovfirben) har korte ben og bevæger sig tæt ved jorden. Hovedet er mere fladtrykt og snudepartiet er smallere end hos markfirbenet. Kroppen er slank og spinkel. Den er olivenfarvet over i det grålige. Ned langs siden og ryggen ses rækker og bånd af lyse og mørke pletter.

Alm. firben findes i områder med plantedække — fx solbeskinnede områder med mulighed for skygge og tilflugt. Her lever den af fx insekter og edderkopper.

Ungerne kommer ud af hunnen i hver deres æghinde i juli-august.

Markfirbenet er stort og kompakt med kort snude. I forsommeren er hannen smuk smaragdgrøn langs siderne og meget let at genkende.

Lever i åbne og tørre naturtyper gerne med sandede pletter. Efter parring graver hunnen æggene ned i 5-10 cm. dybde i det løse sand på solbeskinnede steder. Efter 2-3 måneder klækker æggene - på kolde somre klækker æggene slet ikke.

Markfirben lever ofte flere sammen. Føden består af fx græshopper og biller.